

KATAKAL

Ročník VII.

15. 3. 2025

Číslo: 16

ŠTVRTÁ PÔSTNA NEDEĽA - NEDEĽA LAETARE

R.: Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

In 9, 1 -41

Ako Ježiš šiel, videl človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Jeho učeníci sa ho spýtali: „Rabbi, kto zhrešil - on, alebo jeho rodičia -, že sa narodil slepý?”

Ježiš odpovedal: „Nezhrešil ani on ani jeho rodičia, ale majú sa na ňom zjaviť Božie skutky. Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň. Ide noc, keď nik nebude môcť pracovať. Kým som na svete, som, svetlo sveta.”

Keď to povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom mu potrel oči a povedal mu: „Chod’, umy sa v rybníku Siloe,” čo v preklade znamená: Poslaný. On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili: „Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?”

Jedni tvrdili: „Je to on.” Iní zasa: „Nie je, len sa mu podobá.” On vrazil: „Ja som to.”

Pýtali sa ho teda: „Ako to, že sa ti otvorili oči?”

On odpovedal: „Človek, ktorý sa volá Ježiš, urobil blato, potrel mi oči a povedal mi: ‚Chod’ k Siloe a umy sa! Šiel som teda, umyl som sa a vidím.”

Pýtali sa ho: „Kde je ten človek?“

Odpovedal: „Neviem.“

Zaviedli ho, toho, čo bol predtým slepý, k farizejom. Ale v ten deň, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči, bola práve sobota. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako to, že vidí. On im povedal: „Priložil mi na oči blato, umyl som sa a - vidím.“

Niektorí farizeji hovorili: „Ten človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu.“

Iní vraveli: „Ako môže hriešny človek robiť takéto znamenia?“ A rozštiepili sa.

Znova sa teda pýtali slepého: „Čo hovoríš o ňom ty? Ved' tebe otvoril oči!“

On odpovedal: „Je prorok.“

Židia však neverili, že bol slepý a teraz vidí, kým si nezavolali jeho rodičov. Opýtali sa ich: „Je to váš syn? A hovoríte, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?“

Rodičia odpovedali: „Vieme, že je to náš syn a že sa narodil slepý. Ale ako to, že teraz vidí, to nevieme, ani nevieme, kto mu otvoril oči. Jeho sa spýtajte. Má svoje roky, nech hovorí sám za seba.“ Jeho rodičia hovorili tak preto, že sa báli Židov. Židia sa už totiž uzniesli, že každý, kto by ho uznal za Mesiáša, má byť vylúčený zo synagógy. Preto jeho rodičia povedali: „Má svoje roky, jeho sa spýtajte.“

Znovu teda zavolali človeka, čo bol predtým slepý, a povedali mu: „Vzdaj Bohu slávu! My vieme, že ten človek je hriešnik.“

On odvetil: „Či je hriešnik, neviem. Ale jedno viem: že som bol slepý a teraz vidím.“

Spýtali sa ho teda: „Čo urobil s tebou? Ako ti otvoril oči?“

Odpovedal im: „Už som vám povedal, a nepočuli ste. Prečo to chcete počuť znova? Chcete sa aj vy stať jeho učeníkmi?“

Vynadali mu a povedali: „Ty si jeho učeník, my sme Mojžišovi učeníci. My vieme, že Mojžišovi hovoril Boh, a o tomto nevieme ani to, odkiaľ je.“

Ten človek im odpovedal: „Práve to je čudné, že vy neviete, odkiaľ je, a mne otvoril oči. Vieme, že hriešnikov Boh nevyslyší; ale vyslyší toho, kto si Boha ctí a plní jeho vôľu. Od vekov nebolo počuť, že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia. Keby on nebol od Boha, nemohol by nič také urobiť.“

Povedali mu: „Celý si sa v hriechoch narodil a nás poučáš?“
A vyhнали ho von.

Ježiš sa dopočul, že ho vyhnali, vyhl'adal ho a povedal mu: „Ty veríš v Syna človeka?“

On vrazil: „A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?“

Ježiš mu povedal: „Už si ho videl - a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.“

On povedal: „Verím, Pane,“ a klaňal sa mu.

Ježiš povedal: „Súdiť som prišiel na tento svet: aby tí, čo nevidia, videli, a tí, čo vidia, aby oslepli.“

Začuli to farizeji, čo boli pri ňom, a povedali mu: „Sme azda aj my slepí?“

Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: ‚Vidíme.‘ A tak váš hriech ostáva.“

Téma svetla/tmy, dňa/noci, slepoty/„videnia“ prepletá celú stať o uzdravení slepého od narodenia v dnešnej kapitole Jánovho evanjelia. Východiskom posolstva evanjelia je vrodená fyzická slepota jedného človeka. Ježišovi učeníci aj farizeji ju interpretujú ako Boží trest za hriechy, či už hriechy toho človeka alebo jeho rodičov. Ježiš odmieta takýto pohľad na pôvod jeho postihnutia a odhaľuje, že je to preto, aby v ňom boli zjavené Božie skutky.

Na záver Ježišovho počiatočného znamenia v Káne Galilejskej evanjelista hovorí, že Ježiš tým zjavil svoju slávu a jeho učeníci uverili v neho. V úvode k oživeniu Lazára, Ježiš spája chorobu svojho priateľa tiež so slávou: „Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn“ a s vierou učeníkov, keď im hovorí: „Lazár zomrel. Pre vás sa radujem, že som tam nebol, aby ste uverili.“

V zmysle týchto veršov môžeme povedať, že Božie skutky, o ktorých sa hovorí v dnešnom evanjeliu sú zjavením Božej slávy, ktorá sa prejavuje vo viere. Koniec koncov, Ježiš to sám povedal v 6. kapitole takto: „Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal.“

Ježiš v dnešnom evanjeliu pokračuje: „Musíme konať skutky, toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň. Prichádza noc, keď nik nemôže pracovať. Kým som na svete som svetlo sveta.“ Prívádzať k viere v Ježiša znamená konať skutky, o ktorých Ježiš hovorí a zároveň to znamená zabezpečiť tomuto svetu deň, lebo Ježiš je jeho pravým svetlom. To sa stane ešte viac zjavným v priebehu celej state.

Pri pokračovaní čítania nášho evanjelia je dôležité si uvedomiť, že keď Ježiš urobí blato a pošle toho človeka umyť sa, on samozrejme Ježiša nevidel. Vie, že mu to urobil „človek menom Ježiš“ ako to sám hovorí, ale nevidel ho. V priebehu celého vyšetrovania môžeme sledovať ako sám prichádza k viere v Ježiša.

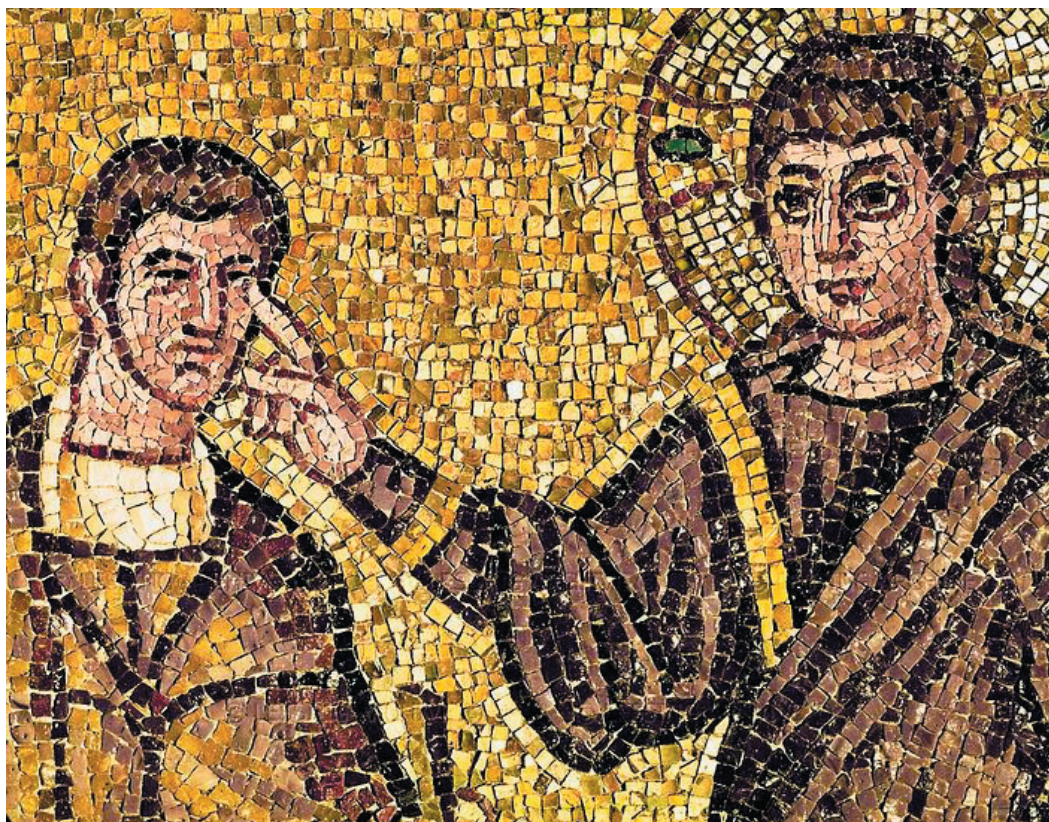
Nevidel ho, nevie kde je, najprv o ňom hovorí ako o človeku, neskôr ho nazve prorokom. Všetko graduje v jeho konfrontácii s farizejmi, a keď je zoči-voči vystavený ich slepote sám prichádza k skutočnému videniu. Jeho cesta viery vrcholí, keď ho vyhladá Ježiš. Ježišove slová najlepšie vystihujú pravý zmysel celej epizódy. Keď sa ho totiž uzdravený pýta, kto je to Syn človeka, aby v neho mohol uveriť, Ježiš mu odpovie: „Už si ho videl, a je to ten čo sa rozpráva s tebou.“

Napriek tomu, že ho ten muž teraz vidí prvý krát svojimi fyzickými očami, Ježiš potvrdzuje, že už ho videl – uvidel ho očami viery na základe toho, čo mu Ježiš urobil, keď uveril jeho slovu. Ježiš sa stal jeho svetlom a on mohol konať Božie skutky – uveril v Ježiša. Jeho cesta viery sa završuje, keď hovorí: „Verím, Pane“ a jeho „klaňanie sa“ naznačuje komu je adresované jeho vyznanie.

Na ceste človeka uzdraveného z fyzickej slepoty vidíme zmysel posolstva celého príbehu. Od fyzickej slepoty, prechádza tento človek k videniu viery. Boží skutok, ktorý sa podľa Ježišových úvodných slov mal na tomto človeku zjaviť tak nebolo jeho uzdravenie z fyzickej slepoty, ale to, že uveril v Ježiša ako v toho, ktorý je od Boha.

Uveriť v Ježiša ako v toho, kto o Bohu prináša pravú zvesť znamená vidieť a mať svetlo, a tak môcť kráčať vodne a nepotknúť sa. Keď človek túto vieru nemá prichádza noc a nemôže konať Božie skutky. Farizeji, ktorí si uzurpovali právo súdiť čo je Boží skutok, a tak tvrdili, že vidia, na rozdiel od uzdraveného slepého, nerozpoznali odkiaľ Ježiš je.

Preto skutočnými slepými zostali oni. Slepý zostáva každý, kto v Ježišovi nerozpozná Božiu tvár.

„Od vekov nebolo počuť,

že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia.

Keby on nebol od Boha, nemohol by nič také urobiť.“